

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article13061>

Balanç de 4 anys de lluita a l'educació pública

- Actualitat - Comunicats -

Publication date: diumenge 10 de febrer de 2019

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Balanç 4 anys de lluita

Revertim les retallades i la privatització, recuperem la democràcia als centres, eduquem sense por.

Creiem que els drets es conquereixen lluitant i no als despatxos i que, enlloc de mobilitzacions puntuals i decidides per cúpules sindicals, calen mobilitzacions continuades i contundents, decidides i organitzades en assemblees amb participació del màxim de companyes i companys.

Així ho hem vingut fent aquests quatre anys i així ho continuem fent al tancament del present balanç impulsant assemblees per decidir la continuïtat de la vaga del 29 de novembre. Ho fem juntes?

Cronificació de les retallades i aprofundiment de la privatització

Les eleccions sindicals del març del 2015 arribaven en un context de desmantellament de l'educació pública a Catalunya causat per les [brutals retallades aplicades els anys anteriors i que els successius Governos de la Generalitat de Catalunya](#) han vingut perpetuant. La pèrdua de plantilles, la manca de substitucions, l'augment de les ràtios, l'increment de l'horari lectiu del professorat, la pèrdua de recursos per a l'atenció individualitzada, la reducció de dotacions per a despeses de centres, la supressió de pressupostos per a la formació, la pèrdua de poder adquisitiu d'aproximadament un 20%, les penalitzacions en cas de baixa o les retallades en estadis, permisos o cobraments dels mesos d'estiu del personal interí són només alguns exemples dels atacs rebuts els darrers anys. Durant aquests 4 anys des del Departament d'Ensenyament s'ha volgut vendre la idea que anàvem recuperant els recursos i condicions perdudes però només s'han aplicat mesures cosmètiques amb una mà, mentre s'aplicaven noves retallades com els tancaments de grups públics i la pèrdua del caràcter lectiu del permís per a majors de 55 anys, amb l'altra. Només quan hem lluitat hem aconseguit victòries.

Vaga del 18 de gener del 2017: Comencem a revertir retallades lluitant!

A l'inici del curs 16-17 vam consensuar amb la resta de sindicats una plataforma reivindicativa de mínims i des de [CGT vam proposar fer Xerrades-Assemblees als centres per debatre i decidir com pressionàvem per aconseguir que els Pressupostos](#), que s'havien d'aprovar al mes de gener, comencessin a revertir algunes retallades significatives. Des de l'octubre fins a finals de desembre vam poder debatre amb moltes companyes i companys dels quals una bona part veia la importància del moment i estaven disposats/des a anar a la vaga per incidir en els pressupostos.

La discrepància i la fi del procés unitari va arribar en el moment de decidir quan s'havia/en de convocar la/es vaga/ues. Els sindicats USTEC-STEs, CCOO, UGT i ASPEPC-SPS, alguns d'ells reticents a convocar cap vaga, van considerar que se n'havia de convocar una d'un dia el 9 de febrer coincidint amb la data prevista d'aprovació final dels Pressupostos i quan les partides ja no es podien canviar. [La nostra proposta era fer-la coincidir amb el debat pressupostari d'educació del 18 de gener](#). Per tal que fos unitària, estàvem disposats/des a convocar-la la darrera setmana del mes de gener però no quan ja estigués tot decidit. Atesa la impossibilitat d'arribar a un acord sobre la data de la vaga, des de CGT vam acordar en assemblea convocar-la el 18 de gener i decidir la seva continuïtat i la possibilitat de convocar també la del 9 de febrer en una altra assemblea oberta.

El govern ja havia inclòs algunes de les reivindicacions plantejades a la proposta inicial de pressupostos del mes de desembre quan ja coneixia que als centres s'estava debatent sobre anar a la vaga. Però la millora més important, la reducció d'una hora lectiva i la reincorporació als centres dels 3.500 docents que es va anunciar el dia 20 de gener, dos dies després de la vaga de CGT i cinc dies abans de la mesa sectorial amb els sindicats.

Es va donar la circumstància que a finals de gener l'aprovació final dels Pressupostos va quedar ajornada per al mes de març, fet que permetia donar continuïtat a les mobilitzacions per tractar d'arrencar la reducció de la segona hora lectiva i la resta de reivindicacions de mínims pendents. Però el dia 31 de gener els sindicats [USTEC-STE, CCOO i UGT signaven un acord amb el Departament d'Ensenyament i desconvocaven la vaga del 9F](#) al·legant que la majoria de reivindicacions ja quedaven recollides en l'acord. La realitat és que aquell acord no incorporava cap mesura sobre les ja assolides anteriorment i que el suposat compromís de reducció de la segona hora lectiva pel curs 2018-19 apareixia redactat amb un ambigu "tindrà en consideració la demanda". Malauradament el temps ens ha donat la raó: no només no s'ha reduït la segona hora lectiva sinó que tampoc no s'han acomplert altres mesures acordades com ara la reducció de ràtios, el retorn al caràcter lectiu de les 2 hores de reducció per al personal major de 55 anys o s'ha fet a mitges i amb lletra petita com el pagament del juliol al personal substituït.

En tot cas, el procés endegat aquells mesos marca el camí a seguir per revertir la resta de les retallades: assemblees de treballadors/es i mobilitzacions contundents decidides des de baix i convocades quan aquestes poden incidir.

La lluita contra els concerts educatius: denúncia i sanció a l'escola Viaró

[Mentre es produïen i es perpetuaven duríssimes retallades i tancant grups a la pública](#), el finançament als centres privats s'ha mantingut i augmentat els darrers cursos per sobre dels nivells anteriors al 2009 i el Departament ha fet tot el possible per mantenir-los i derivar-hi la demanda, fet que considerem un procés de privatització encobert.

[Des de CGT Ensenyament exigim des de fa molts anys la supressió progressiva de tots els concerts educatius](#) començant pels de les escoles religioses i que segreguen per sexe i també per les d'aquelles zones a les quals la pública pot assumir el total de la demanda. Ho hem fet lluitant contra els tancaments allà a on n'hi ha hagut amenaça i per la reducció de les ràtios com a forma d'evitar-los i de millorar l'atenció educativa.

A més, al març del 2017, [vam denunciar davant d'Inspecció de treball a l'Escola Viaró, de l'Opus Dei, en detectar que al seu web explicitaven que els docents "sempre seran homes"](#); a partir de l'etapa primària perquè suposa una discriminació per raó de sexe en la contractació. [Inspecció de Treball ens ha donat la raó](#) i ha imposat dues faltes de caràcter molt greu al centre i una sanció de 50.002 euros. A partir d'aquesta resolució, [exigim al Departament d'Ensenyament, encara amb més raons, la retirada immediata de tots els concerts](#) a aquest centre per incompliment acreditat per Treball.

La vaga general del 3 d'octubre de 2017 contra la repressió

Els escorcolls del 20 de setembre i, sobretot, l'arribada de vaixells amb milers de policies a Catalunya feien preveure un nivell de repressió molt alt al voltant de l'1 d'octubre i des de CGT Catalunya es va decidir, en l'actual context d'atacs reiterats a la classe treballadora, entrar una convocatòria urgent de vaga general que, en coordinació amb altres sindicats, va quedar finalment convocada pel [3 d'octubre](#). Efectivament, la repressió policial contra la gent que volia votar de manera pacífica va ser brutal amb més de 1.000 persones ferides i les imatges que tots i totes coneixem.

Pocs dies abans de la vaga general, en veure la força que prenia, els sindicats CCOO i UGT (que no la convocaven) juntament amb el Govern de la Generalitat i la patronal [van haver d'inventar-se una "aturada de país"](#); per diluir el caràcter de classe de la vaga i apropiar-se de les mobilitzacions que tindrien lloc aquell dia. Tot i la maniobra, el seguiment de la vaga i les mobilitzacions convocades per la CGT van ser històrics i Catalunya va quedar paralitzada. Vam fer saber a l'Estat que som capaces de respondre davant les agressions i als sindicats de concertació que som capaces de mobilitzar-nos massivament sense ells.

En defensa del col·lectiu docent, per educar sense por: amb els i les 9 del Palau

La repressió policial va venir acompanyada de la judicial i, com a continuïtat d'una [campanya de difamacions contra el col·lectiu docent](#) engegada feia mesos per PP, C's i entitats amb vincles amb la ultradreta com Societat Civil Catalana, van començar a arribar denúncies per adoctrinament o per incitació a l'odi contra companys i companyes.

Els casos més coneguts són el dels [docents de la Seu d'Urgell](#) i el dels i les 9 professores de l'Institut El Palau de Sant Andreu de la Barca que van ser denunciades per Guàrdies Civils pares d'alumnes. En [el cas del Palau](#), els primers mesos després de les denúncies es va imposar el silenci, en bona mesura per les pressions que venien des del mateix Departament d'Ensenyament. Però la publicació de les denúncies per part de la Fiscalia i el tractament mediàtic que se'n va fer amb noms i cognoms dels i de les denunciades, que de seguida van rebre pintades amb insults a les portes del centre, va fer que l'assemblea del Palau decidís trencar aquest silenci.

El 1er de maig del 2018 es va fer a Sant Andreu una concentració de suport als i a les 9 del Palau amb centenars de persones i a partir d'allà es va activar tota una campanya de suport que ha inclòs l'exigència al Departament d'un suport explícit al professorat, milers de manifestos i comunicats de suport de la resta de la comunitat educativa de Catalunya, així com dels i de les nostres companyes de CGT d'arreu de l'Estat o d'altres sectors, suports internacionals, desenes de mocions de suport aprovades per Plens Municipals, nombroses concentracions locals així com l'acte a Sant Andreu del 3 de juny i la manifestació unitària a Barcelona del passat 10 de juny.

Des de CGT Ensenyament hem estat molt presents en el suport als i a les 9 del Palau, amb participació a l'assemblea del centre de la qual el nostre delegat al Baix Llobregat [Josep Lluís del Alcázar](#) n'és portaveu, i també a les accions de suport des de la resta de localitats, sectors i territoris.

Des de CGT Ensenyament seguirem lluitant per tal que s'arxivin totes les causes contra les docents del Palau així com les de la resta del professorat de Catalunya, i també per tal que el col·lectiu docent eduquem sense por per una educació transformadora, que fomenti els debats i l'esperit crític, sigui contra la repressió de l'Estat o contra les retallades i privatització dels Governos d'aquí i d'allà.

Per la democràcia als centres: ni selecció a dit, ni entitats privades a la pública

La LEC i el desenvolupament dels seus decrets, en especial els de Plantilles i Direccions amb la selecció de cada cop més personal a dit i la pèrdua de poder de decisió de claustres i consells escolars, ha posat en safata que la por i el silenci hagi arribat a les aules davant les denúncies i amenaces dels darrers mesos. De fet, [aquesta jerarquitza i forma de gestió dels centres públics a l'estil de la privada, ve generant silenci i por en cada cop més part del col·lectiu docent els darrers cursos i, enlloc d'estabilitat, genera competència entre companyes i submissió](#).

També hem participat activament i fet difusió de jornades de reflexió com "El Debat extraordinari" del sistema educatiu, aportant una visió crítica davant de les propostes "d'innovació" promogudes pel Departament d'Ensenyament o altres entitats privades. Igualment, davant la implantació de l'EFFEC ([Educació Financera a les Escoles](#)) de caire neoliberal, hem participat a la PLEEC (Plataforma per una Economia Crítica) i hem denunciat públicament projectes de caire adoctrinadors com el del "voluntariat forçós" al servei d'entitats privades a l'ESO o discriminatoris i xenòfobs com el PRODERRA (Protocol de Prevenció, detecció i intervenció de processos de radicalització als centres educatius).

Per l'estabilització del personal interí

L'obligació a nivell estatal de reduir la taxa de personal interí, des del 30% actual fins el 8%, ha provocat que els propers anys hi hagi oposicions massives. Des de CGT Ensenyament creiem que és el moment per [canviar l'actual model d'oposicions](#) memorístic, injust i que suposa un greuge per al personal que ja presta serveis per al Departament per un concurs d'accés a la funció pública que, enlloc de proves teòriques, valori la pròpia pràctica docent i garanteixi l'accés als i a les companyes que venen demostrant la seva capacitat als centres durant anys.

El curs 17-18 hem donat [suport a les vagues convocades per CGT a Andalusia](#) amb els lema "Les que hi són es queden" i [hem impulsat concentracions i assemblees per mirar d'organitzar el personal interí a Catalunya](#).

Els propers cursos seran crucials per a l'estabilització del personal interí i serà fonamental exigir a CCOO i UGT que, enlloc de prioritzar com fins ara els seus beneficis econòmics amb cursos de preparació de les proves teòriques, defensin els seus companys i companyes exigint amb nosaltres la supressió d'aquestes proves. El canvi de l'actual model és possible i fins i tot està recollit a l'article 61.6 de l'EBEP (Estatut Bàsic de l'Empleat Públic). El que cal és lluitar per aconseguir-ho.

La vaga Feminista del 8 de març de 2018 contra el capitalisme patriarcal

La CGT vam ser el primer sindicat que va [convocar formalment la vaga general decidida i impulsada pel moviment feminista](#) a nivell estatal contra la violència masclista i els feminicidis, contra la discriminació institucional que precaritzava, segregava i sobreexplotava a les dones, que ens carrega el treball de cures, contra la bretxa salarial del 30% i la bretxa a les pensions i també reclamant una educació pública feminista sense penalitzacions en les reduccions de jornada i per recursos reals i suficients per a la formació en coeducació, entre d'altres.

Tot i la nova maniobra de CCOO i UGT, aquest cop convocant a una aturada de dues hores, el 8 de març va ser una jornada històrica amb mobilitzacions massives a nivell estatal. [La preparació de la vaga](#) va servir per a debatre a molts centres sobre la discriminació de gènere de vegades invisibilitzada i sobre la necessitat de seguir organitzar-nos i [lluitant més enllà del 8M incorporant les reivindicacions feministes](#) a diferents àmbits i espais.

Vaga del 29 de novembre de 2018 per revertir les retallades

CGT Ensenyament vam decidir en assemblea convocar [Vaga a l'Ensenyament Públic el 29 de novembre](#), junt amb els sindicats USTEC-STEs i ASPEPC-SPS, per incidir en el procés de debat de pressupostos de la Generalitat de Catalunya. El Govern no té majoria per aprovar-los unilateralment i necessita el suport de grups parlamentaris, la qual cosa genera un context favorable per aconseguir les nostres reivindicacions: restabliment de l'horari anterior a les retallades, reducció de les ràtios, increment del personal de suport, conversió dels terços de jornada en mitges jornades, consolidació del lloc de treball del personal interí, etc. La vaga 29N va formar part d'una setmana de lluita amb altres sectors com sanitat, professorat PDI universitari, estudiants, lleure, funció pública, etc. [CCOO i UGT van fer una contra-convocatòria de vaga de la funció pública per al 12D, que van acabar desconvocant](#) conformant-se amb un pacte a porta tancada on s'avança tímidament el calendari de retorn de les pagues extres de 2013 i 2014 a 4 anys.

A les assemblees del 29N i 14D vam decidir donar continuïtat a les mobilitzacions durant el gener i febrer de 2019.

Per un sindicalisme combatiu i des de baix

Aquests quatre anys hem mirat de ser coherents amb la nostra forma d'entendre el sindicalisme. La nostra [primera proposta a les Junes de Personal va ser exigir al Departament el reconeixement de la figura d'enllaç sindical a tots](#)

Balanç de 4 anys de lluita a l'educació pública

[els centres amb dedicació horària per tal que alguna persona de cada claustre, escollida en assemblea](#), assumís la tasca de convocar assemblees de centre i de coordinar-se amb les de la resta. [La proposta va ser rebutjada per la resta de sindicats](#).

Creiem que els drets es conquereixen lluitant i no als despatxos i que, enlloc de mobilitzacions puntuals i decidides per cúpules sindicals, calen mobilitzacions continuades i contundents, decidides i organitzades en assemblees amb participació del màxim de companyes i companys.

Així ho hem vingut fent aquests quatre anys i així ho continuem fent al tancament del present balanç impulsant assemblees per decidir la continuïtat de la vaga del 29 de novembre.

Ho fem juntes?

CGT Ensenyament

<http://cgtense.pangea.org>

<http://www.facebook.com/CGTENSE>

<https://twitter.com/CGTEnsenyament>

>>> Descarrega el balanç de 4 anys de lluita a http://cgtense.pangea.org/IMG/pdf/balanc4anys_lluita.pdf